

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **P. O. P. R. C. K. S. S.**, D. V., K. X., X. P., zastúpeného advokátom M. R. K., V. O. X., X. Ž., proti odporcovi: **Ministerstvo kultúry a cestovného ruchu Slovenskej republiky**, so sídlom Námestie SNP 33, 813 31 Bratislava, v konaní proti nečinnosti ústredného orgánu verejnej správy, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Návrhom, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 14. júna 2010 sa navrhovateľ domáhal, aby Najvyšší súd SR odstránil prieťahy v konaní vedenom pred odporcom pod zn. MK-120/2010 a vyslovil povinnosť odporcu ako ústredného orgánu verejnej správy v tejto veci konať a rozhodnúť. Na odôvodnenie svojho návrhu uviedol, že Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 5Sž/86/2007 zo dňa 24.3.2009 zrušil rozhodnutie odporcu o odmietnutí registrácie navrhovateľa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozsudok bol odporcovi doručený 20.5.2009 a odporca požiadal ministra kultúry SR o predĺženie lehoty pre rozhodnutie o ďalších 90 dní, ktorej žiadosti minister vyhovel. Ďalšou žiadosťou zo dňa 19.11.2009 odporca opätovne požiadal ministra kultúry SR o predĺženie lehoty, pričom v žiadosti uviedol, že lehota na rozhodnutie uplynie 20.11.2009 a minister kultúry SR rozhodol o predĺžení lehoty pre rozhodnutie o ďalších 90 dní. Podľa názoru navrhovateľa však predĺžená lehota uplynula najneskôr dňom 17.10.2009, preto opakovaným predĺžením lehoty došlo k porušeniu ust. § 49 ods. 2 správneho poriadku, keďže odporca v zákonnej lehote nerozhodol, ani nepožiadal o predĺženie lehoty na vydanie rozhodnutia. Navyše odporca síce informoval navrhovateľa o predĺžení lehoty, ale bez oznámenia

predpokladanej lehoty, v ktorej rozhodne. Napokon listom zo dňa 26.2.2010 oznámil odporca právnomu zástupcovi navrhovateľa predĺženie lehoty pre rozhodnutie o ďalších 90 dní, znova bez uvedenia lehoty, v ktorej rozhodne. Vzhľadom na uvedené podal navrhovateľ dňa 24.3.2010 v zmysle ust. § 50 Správneho poriadku návrh ministrovi kultúry SR na prijatie opatrenia proti nečinnosti odporcu vo veci návrhu na registráciu C. K. S. S., a odstránil nečinnosť odporcu tým, že sám o tomto návrhu rozhodne. Podaním zo dňa 22.3.2010 odporca navrhovateľovi oznámil, že ako registrujúci orgán ustanovil dňa 22.3.2010 znalca na odborné posúdenie dôležitých skutočností týkajúcich sa žiadosti o registráciu CKSS. Proti ustanoveniu znalca podal navrhovateľ odvolanie, nakoľko ho považuje za prietľahy v konaní. Minister kultúry SR listom zo 7.4.2010 navrhovateľovi oznámil, že odporca registračné konanie riadne začal a riadne v ňom pokračuje, v konaní bol ustanovený znalec a v prípade komplikovaného registračného konania sú akékoľvek opatrenia proti nečinnosti vecne a právne irelevantné. Keďže podľa názoru navrhovateľa odporca ako správny orgán nerozhodol o návrhu na registráciu CKSS v zákonnej lehote a v uvedenej lehote ani nepožiadaval nadriadený orgán o predĺženie lehoty na vydanie rozhodnutia, spôsobuje tým zbytočné prietľahy a je v konaní nečinný. Preto po vyčerpaní všetkých prostriedkov podal návrh na začatie konania proti nečinnosti odporcu.

Odporca vo vyjadrení k návrhu navrhol, aby súd na základe § 250t ods. 4 O.s.p. návrh žalobcu zamietol. Uviedol, že dňa 19.2.2007 mu bol doručený návrh navrhovateľa na registráciu, ktorý obsahoval formálne náležitosti podľa § 10 až 13 zákona č. 308/1991 Zb. o slobode náboženskej viery a postavení cirkví a náboženských spoločností v znení neskorších predpisov. Registrujúci orgán rozhodnutím č. MK 1487/2007-12/10307 z 22. júna 2007 registráciu odmietol. Na odvolanie navrhovateľa Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. 5Sž/86/2007 z 24. marca 2009, doručeným registrujúcemu orgánu dňa 20. mája 2009, napadnuté rozhodnutie zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p. z dôvodu nedostatočného odôvodnenia, a vec vrátil na ďalšie konanie. Registrujúci orgán si zadovážil nové podklady a skutočnosti dôležité pre vydanie rozhodnutia; vyžiadal si odborné stanoviská, týkajúce sa súladu činnosti CKSS s § 15 zákona č. 308/1991 Zb. a posúdenia, či sa v CKSS uplatňujú všeobecne známe znaky autoritatívnych kultov, predovšetkým dominantný vodcovský princíp, výlučnosť učenia a uzavretosť komunity. Dňa 10. februára 2010 registrujúci orgán vyzval účastníka konania na uplatnenie práv podľa § 33 správneho poriadku a dňa 19. februára 2010 predložil prípravny orgán CKSS registrujúcemu orgánu písomné vyjadrenie doložené stanoviskami v prospech registrácie CKSS. Registrujúci orgán

vydal 22. marca 2010 rozhodnutie č. MK-120/2010-12/3830 o ustanovení p. Ľ. M. O. za znalca v správnom konaní s tým, aby posúdil činnosť a pôsobenie C. K. S. a zodpovedal na otázky položené správnym orgánom. Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ rozklad, ktorý Minister kultúry Slovenskej republiky zamietol a rozhodnutie č. MK-120/2010-12/3830 potvrdil. Navrhovateľ v tomto opravnom prostriedku nenamietal určenie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku do 31. augusta 2010. V zmysle uvedeného konanie správného orgánu nemožno hodnotiť ako nečinnosť v zmysle príslušných ustanovení správneho poriadku.

Dňa 26. mája 2011 odporca doručil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky svoje rozhodnutie o návrhu navrhovateľa na registráciu č. MK-175/2011-12/6511 z 13. mája 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16. mája 2011.

Podľa § 250t ods. 1 O.s.p. fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa § 250t ods. 6 O.s.p. predseda senátu konanie zastaví, ak odpadli dôvody na ďalšie konanie, a zároveň rozhodne o trovách konania.

Keďže odporca pred rozhodnutím súdu v predmetnej veci rozhodol, čím dôvod na ďalšie konanie odpadol, Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie zastavil podľa § 250t ods. 6 O.s.p.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250t ods. 8 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., tak že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal navrhovateľovi uplatnené trovy konania, pretože nepovažoval za splnené podmienky pre rozhodnutie o trovách konania podľa § 146 ods. 2 O.s.p. V čase podania návrhu dňa 14.6.2010 tento súd posúdil ako predčasný vzhľadom na lehotu na podanie znaleckého posudku do 31.8.2010 v zmysle právoplatného rozhodnutia

odporcu. Ako vyplýva z doručeného rozhodnutia MK-175/2011-12/6511 z 13. mája 2011, ktorým odporca ako registrujúci orgán odmietol registráciu C. K. S. S. z dôvodu, že založenie a jej činnosť je v zmysle § 15 zákona č. 308/1991 Zb. v rozpore s týmto zákonom a ostatnými zákonmi, so zásadami ľudskosti a znášateľnosti, s ochranou zdravia občanov a sú ohrozené práva občanov, po prijatí znaleckého posudku dňa 31.8.2010 až do vydania rozhodnutia dňa 13.5.2011 nemožno postup správneho orgánu hodnotiť ako nečinnosť v zmysle príslušných ustanovení správneho poriadku. Išlo o zložité rozhodnutie a činnosť odporcu po tomto termíne je v odôvodnení rozhodnutia podrobne popísaná a prebiehala v súčinnosti s navrhovateľom.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 2. júna 2011

JUDr. Zuzana Ďurišová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Dagmar Bartalská